

Min reise som observatør til Midtøsten

Min første «leave» er unnagjort og heldig som jeg var, kom jeg hjem til jul og fikk feire den sammen med familien. Spise ribbe, surkål, poteter, pinnekjøtt, tyttebær-syltetøy, brun saus, smeltet godt smør med persille og torsk. «*Kan magen bli noe gladere!*»

Men ferie fra misjonsområdet ble ikke som andre ferier fra misjonen. For selv om du har oppholdstillatelse eller visum til Israel, så må du også ha «re-entry permit», eller ny innreisestillatelse til landet. I disse helligdagstider som stod foran meg og med en prosess som kan ta opptil 6 dager, så skapte det litt hodebry. I tillegg kommer tregheten i FN systemet. Alt av visum søknader skal gå gjennom FN sitt kontaktpunkt, som på samme tiden selv skal på juleferie. Jeg hadde planlagt og var ute i god tid, men min kollega fra Finland var ikke ute i god tid og endte med å ikke få innreisestillatelse før returbilletten gikk ut. Om dette skapte ringvirkninger? «Yes it did!».

Min kollega hadde blitt rådet til å avvente med å fremme søknad om innreisestillatelse til etter hun var kommet hjem til Finland. Som igjen førte til at juleferien raskt ble en medvirkende faktor til at behandlingstiden på søknad ble vesentlig lengre enn forventet og frustrerende.

Ja, det ble noen utfordringer med det, men alt løser seg. De fleste som er på reise i en slik situasjon som dette, tar det litt som det kommer.

Bli du spurt om å gjøre det lille ekstra, så sies det sjeldent nei til det. Folk flest er interesserte i å jobbe for at tiden skal kunne gå litt fortere. Det er klokt å ha denne mentaliteten med deg i en misjon, for det gir deg mentalt overskudd til annet. For det å la seg negativt påvirke av ting du ikke er i stand til å gjøre noe med, er det heller ikke verdt å sloss for. Ergo ikke bruke mye tid og energi på ting som faller bort i sanden etter en stund likevel.

Om jeg skal gi et godt råd dersom du skal ut å reise som selvstendig offiser i den store verden til FN, så søk utrettelig etter informasjon og forutse alle eventualiteter. Men sørg også for å akseptere at ting ikke går din vei i alle situasjoner. For på et tidspunkt, så er det noe som ikke sammenfaller og som igjen vil skape utfordring på veien. Rådet blir å ha tålmodighet og senke skuldrene. Du er på reise. Ingen grunn til å stresse seg opp for ting du ikke har mulighet til å gjøre noe med.

Som på retur reisen til Israel den 28 desember.

Jeg var klar over at vi måtte besitte en «fersk» PCR- test eller «Polymerase Chain Reaction»- test ved innreise, men at vi nå også måtte gjennom ny hurtigtest på flyplassen var litt uventet. Så hvorfor da trenge en fersk test? Ikke still spørsmål du ikke vil ha svar på.

For mens jeg og reisefølget mitt var i luften fra Norge til mellomlanding på Frankfurt i Tyskland,

hadde Benjamin Netanyahu og hans regjering besluttet at alle som skulle inn i Israel fra 28 desember, måtte gjennom en hurtigtest. Kaos på Ben Gurion Internasjonale lufthavn kan du tro. I tillegg var det besluttet at alle som ikke hadde fast bosted eller som ikke kunne vise til fast bosted i Israel, måtte på karantenehotell i 14 dager.

Klokken er elleve på kvelden og vi ble geleidet ut av flyet og bedt om å stille oss i kø for test. Med vår dokumentasjon på tilhørighet til FN

og et brev om hvordan karantenetiden skulle nyttes og hvor, så gikk dette relativt greit. Klokken ett på natten fikk vi linket opp med «Taxi Mike», og han satte kursen mot Tiberias. «Taxi Mike» er vår fast taxi sjåfør tur retur Tiberias og Israels Internasjonale lufthavn, Ben Gurion. Han er alltid på tid og meget hyggelig. Han er pratsom, og det hjelper når du hentes klokken ett på natten i Tiberias og skal kjøre vel 90 minutter i bil til lufthavnen. Høflig og observant som han er, så ser han også når det er på tide å skru opp varmen i bilen og senke volumet på radio og samtalen. For det er tøft for en «Reisende Mac» alene i den store verden og en god soldat sover når han kan.

Denne eldre mannen fra Tiberias er til å stole og jeg føler meg meget trygg i hans nærvær. Han fører deg til riktig terminal og står der også når du komme tilbake fra ferie. Alltid ute i god tid og lar seg ikke påvirke av at det blir noen skjær i sjøen underveis. Han er like blid og fornøyd når vi gjør opp for oss utenfor vår bolig i Tiberias, for 400 dollar er godt betalt for en dags arbeid i Israel. Tilsvare ca. 1300 israelske Shekels. I norske kroner blir dette rundt 3400 kroner.

Men se for deg et fly med trøtte passasjerer på et fly fra Frankfurt, som akkurat har fått melding om at reisen ikke blir som forventet. Som reisende i misjon, så ikke la deg påvirke unødvendig. Det er så mange bevegelige deler som du ikke kan gjøre noe med, så det er like greit senke pulsen og flyte med.

For det gikk nok ikke like greit for en engelsktalende kvinne foran oss i køen til Covid 19-testing, som det gjorde for oss. Hun ble fortalt at hun måtte på karantene hotell de neste 14 dager og dette falt ikke i god jord. Hun skulle på besøk til kjæresten sin i Tel-Aviv, men måtte bringe de 14 dagene hun hadde til rådighet på karantene hotell. «*Dette var meget uhørt!*», var det jeg fikk med meg at hun sa. Kom sikkert en glose eller to fra henne, men så langt rekker ikke engelsken min i forhold til britiske fremmedord. Bør kanskje ikke oversettes heller, men dere kan sikkert skjønne at hun ikke var fornøyd med tilværelsen.

I oktober måned er det meste av landområdene i «Area of Separation (AOS)» mellom Syria og okkupert Golan brunsvidd. Solen har stekt jordbruksområdene i snart 7 måneder. Temperaturer opp

mot 40-45 grader nede i lavlandet, mens det er noe mer levelig med 30-35 grader oppe på okkupert Golan.

Nå er vinter kommet til Israel og for dere som en gang har vært ute i dette området, vet at vinteren her nede også kan bite fra seg. Temperaturen kan komme ned mot null grader, men sjeldent under. Det er store temperaturforskjeller i Israels langstrakte land. Fra Eilat i syd, hvor det normalt ikke kommer under 15 grader til Mount Hermon i Nord, hvor temperaturen i høyden er under null grader i januar.

Som medlem av «Observer Group Golan – Tiberias» (OGG-T) og Team Hermon, er jeg observatør og med på å ha ansvar for AOS fra OP51 og OP73. OP51 ligger på en høyde av ca. 800 meter over havet, mens OP73 ligger på ca. 1100 meter.

Vi er meget godt utstyrt i dag. Da med tanke på utstyret vi har utlevert. For å begynne nederst så finner vi STØVLER, FELT SORTE, M/HØYT SKAFT M/77 og STØVLER, VARMT VÆR BEIGE M/08 TROPESTØVEL, AVSTIVET. I tillegg får du velge om du ønsker også et par gode gamle gummistøvler. Anbefales på det sterkeste, om du skal opp til Mt. Hermon og OP 73. Gummistøvlene har nemlig medfølgende en vadmels sokk i hver støvel. Perfekt for kalde vinterdager i høyden. Det er bare å legge fotposene igjen hjemme. Gummistøvlene, som alle andre støvler, har feste spor for

skibinding. Støvlene er klare til bruk på vinteren.

Vi har i dag utlevert materiellsats tilpasset et norsk klima og i tillegg utstyr godt tilpasset et israelsk klima gjennom 12 måneder. Militær shorts kan i noen tilfeller på sommeren være en fordel, da vi har temperaturer opp mot 45 grader.

Borgerkrigen i Syria er ennå ikke over, selv om dere ikke hører stort om det i nyhetene hjemme lengre. Fra posisjonene ser vi til stadighet endring i sikkerhetsbilde på den syriske siden. Nye «check points» kommer opp i regi av syriske sikkerhetsstyrker eller i regi av opprørere og informasjons bilde i lokal media kan bekrefte at det fortsatt pågår systematisk terror.

En av byene fremom OP51 heter Al Qunaytirah. Denne byen bærer ikke bare preg av borgerkrigen, men også de store ødeleggelsene som er blitt gjort under krigen mellom Syria og Israel i 1973.

Området er til dels også blitt fredet for fremtiden. Byen er blitt en minneplass for syriske borgere og er blitt en del av historien som ikke skal glemmes. Bygninger får man ikke lov til å gjenoppbygge, for å minnes oss på at krig er brutalt.

Jeg er nå på vei inn i en ny fase av reisen min til Midtøsten. Jeg har nå vært heldig og fått litt andre ting å tenke på. I disse corona tider med nedstenging av grenser, bevegelses restriksjoner, reisestopp og mer til, så har jeg søkt ny stilling. Dette for å kunne gjøre noe annet de kommende seks månedene. Dette er muligheter som dukker opp med jevne mellomrom. Stabstillinger blir ledig og må fylles, da organisasjonen har behov. Stillingen jeg nå har fått mulighet til å dekke er stilling som Liaison for «United Nation Truce Supervision Organization» (UNTSO) mot «Israel Defense Forces» (IDF). Her skal jeg være budbringer av informasjon og aktivitet mellom partene. Ivareta nettverk og samarbeid, samt sørge for at kryssinger over linjene går slik det skal.

Følg med i neste reisebrev, så får dere også et innblikk i den hverdagen.

Morten